

ترکیه او اروپایي اتحادیه؛ هغه له سپکاوي ډک موقف چې وځنډېد

(ژباړه)

د اروپایي اتحادیې هسته د تېرې پېړۍ د پنځوسمې لسيزې په اوږدو کې د څو دولتونو په یوځای والي سره رامنځته شوه، چې وروسته د وخت په تېرېدو له هغې سره د اوسنۍ اروپا یو شمېر غربي او شرقي ملاتړي دولتونه یوځای شول او اوسمهال یې د غړو شمېر ۲۸ هېوادونو ته رسېدلی دی او دغه هېوادونه تر اوسه واحد ایديالوژي، واحد دین، ارزښتونه او موخې لري او تر دې مهاله هېڅ اسلامي هېواد له دغې اتحادیې سره نه دی یوځای شوی.

همداراز د اروپایي اتحادیې هېوادونه داسې قوانین او پالیسۍ لري چې د دغې اتحادیې پر ټولو غړو پلي کېږي. په دغې اتحادیه کې داسې بنسټونه او سازمانونه جوړ شوي چې پر غړو هېوادونو برلاسي دي. د اروپایي اتحادیې قوانین او پالیسي پر ۲۸ غړو هېوادونو لازمي دي او دغه قوانین د اروپایي پارلمان نومي بنسټ په واسطه تصویب کېږي. د دغې اتحادیې د هېوادونو اړیکې د هغې اساسي قانون او نور قوانین جوړوي، چې د پارلمان اتحادیه یې تصویبوي. اروپایي اتحادیې د تېرې پېړۍ د نویمې لسيزې په اوږدو کې د «ماستریخت» په تړون کې یو لړ گامونه واخیستل او د اقتصاد، سیاست، امنیت، دفاعي چارو او پولې واحد په برخه کې یې د خپلو غړو لپاره هر اړخیز قوانین جوړ کړل، چې تر اوسه هم د دغه تړون قوانین د پلي کېدو وړ دي.

په حقیقت کې د لومړي خلیج جگړه وه چې دغه تړون ته یې هیلې راوټوکولې، په ځانگړې توگه هغه څه ته چې د امنیت، دفاع او پولې واحد له موضوع سره یې تړاو درلود؛ ځکه نژدې وه چې امریکا د لومړي خلیج له جگړې

وروسته نړۍ تر خپل نفوذ لاندې راوستلې وه او د ځمکې اوسېدونکي يې خپل غلامان گرځولي وو. په هغه وخت کې د «ماستريخت» تړون اروپا ته يوه حياتي موضوع وه. په همدې دليل فرانسه او آلمان د دغې اتحاديې د قوي غړو هېوادونو په توگه لاس په کار شول او اساسي قانون يې وضع کړ، چې د دغې اتحاديې ټولو غړو هېوادونو ته د دفاعي او اقتصادي قوانينو په برخه کې گډ او لازمي و او هغو ته په لاس رسي سره دغه اتحاديه ورځ تر بلې ځواکمنېده. اساسي قانون او نورو تقنيني اسنادو د ځواکمنو هېوادونو (فرانسې او المان) په گډون د اتحاديې ټول هېوادونه په چټکۍ سره ونيول؛ په ځانگړې توگه کله چې انگليس له اروپايي اتحاديې بېل شو.

په اتحاديه کې فرانسه او المان ځکه تر ټولو ځواکمن هېوادونه دي، چې که له اتحاديې څخه يې جلا کړو، نو داسې هېوادونه نه پاتې کېږي چې پرې حساب شي؛ بلکې يوازې هغه خلک به پاتې شي چې قوانين پرې تېل شوي او د هغو د نه منلو توان هم نه لري. په اروپايي اتحاديه کې په غالب گومان فرانسه او المان قوانين جوړوي او پاتې غړي هېوادونه بايد هغو ته ژمن وي. زموږ د ادعا دليل دا دی، چې کله د دغې اتحاديې يو شمېر غړي هېوادونه د اروپا په وروستي اقتصادي کړکېچ کې زيانمن شول او حل لاره يې ورته د دوی د غوښتنې خلاف وضع کړه. نو بلژیک، يونان او انگليس په دغې اتحاديه کې هېڅ واک نه درلود، هغه دولتونه چې اروپايي اتحاديه رهبري کوي فرانسه او المان دي او د دغې اتحاديې داخلي او بهرنی سياست د همدې دوو هېوادونو په لاس کې دی.

ترکيه په اروپا کې يوازنی اسلامي هېواد دی. که څه هم ترکيه پر ځان بسيا جغرافيوې موقعيت لري او همدا هېواد دی چې اسيا له اروپا څخه جلا کوي؛ خو د دې خاورې يوه کوچنۍ برخه په اروپايي لويې وچې پورې تړلې ده. ترکيه ډېر نفوس لري او د وگړو د شمېر پر اساس د اروپا له لوی هېواد يعنې المان سره برابر دی او د اوبو د سرچينو د صادراتو له مخې د نړۍ تر ټولو غني هېواد بلل کېږي. همدارنگه د خپل صنعتي او زراعتي اقتصاد په ډولونو کې ځانگړی هېواد دی. دا د دې لپاره څرگندوم چې د ترکيې سياسيون د هغو امکاناتو او برکتونو خلاف چې الله سبحانه و تعالی دغې خاورې ته ورکړي، تل په ذليلانه ډول هڅه کوي چې خپل هېواد له اروپايي اتحاديې سره يوځای کړي؛ لکه څنگه چې څو ورځې وړاندې اردوغان په ډېرو عاجزانه او له ذلت څخه په ډکو الفاظو سره چې تمايل هم ورته لري - څرگنده کړه: «ترکيه له ۵۰ کلونو راهيسې د خپل غړيتوب د منلو لپاره د اروپا دروازو ته په تمه ده.» همداراز اردوغان له رومانيا څخه اروپايي اتحاديه په خطاب کې وويل: «ترکيې په برياليتوب سره ټول هغه شرطونه پرځای کړي، چې اروپا پرې اېښي و؛ خو اروپا اوس هم د دغه هېواد غړيتوب نه مني؛ باور وکړئ په دليل يې نه پوهېږم، چې څه شی دی؟!» خو د فرانسې ولسمشر ماکرون داسې وويل: «د ترکيې غړيتوب بايد هېر کړو.» خو د ترکيې ولسمشر اردوغان اوس هم د نړيوالو او اروپايي اتحاديې په مخ کې په ذلت سره ټينگار کوي چې اروپايي اتحاديه يې د هېواد غړيتوب ومنې.

د ترکیې سیاستوال په ځانگړې توگه اردوغان د ترکیې په ارزښت او هغو امکاناتو چې الله سبحانه و تعالی پر دغې خاوره لورولي، نه پوهیږي. ته به وایې اردوغان نه پوهیږي چې په ترکیه کې حکومت کوي که په سومالیا کې؟! دا ټول ذلتونه یې منلي او نه پوهیږي چې د ترکیې ستونزه جغرافیوي او تاریخي ستونزه نه ده، بلکې د ترکیې ستونزه د خپلو حاکمانو د حاکمیت په کمزورتیا کې ده. اوسنۍ ترکیه چې د اروپایي نقشو او پالیسیو د پلي کېدو لپاره هر ډول رول لوبوي او ورته ژمنه ده؛ همغه د «سلیمان قانوني» او «محمد فاتح» ترکیه ده؛ همغه کسان چې اردوغان یې خپل اجداد بولي؛ په داسې حال کې چې د قانوني او فاتح په وخت کې به د اروپا اتلان د ترکیې له وېرې لږزېدل. کله به چې د دوی خلیفه د مبارزې لپاره لښکر په شور یا سره سینه تیارولو، اروپایانو به د دوی د لښکر پر وړاندې د مقابلې او درېدلو خوب هم نه لیدو او چا به چې د دوی له لښکر سره د مقابلې تصور وکړ، په رواني ناروغۍ به یې تورناوه او ورته ویل به یې چې باید تداوی شي.

همغه ترکیه چې اردوغان یې له اروپایي اتحادیې څخه د غړیتوب د تر لاسه کولو په لټه کې دی، همغه ترکیه ده چې خلیفه یې همغه ننداره منعه کړ چې غوښتل یې پکې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د خونې سپکاوی وکړي. له هغې وړاندې «درېم سلطان سلیم» په فرانسه کې د بنځو او نارینه وو گډه نڅا هم منعه کړې وه، که څه هم چې فرانسه یې همغه مهال په واک کې نه وه. نننۍ ترکیه همغه د پرونیۍ ترکیه ده - له هغې ځمکې، اوبو او جغرافیوي موقعیت سره - یوازې کوم شي چې په ترکیه کې بدلون کړي د هغې حکام دي او که سلطان قانوني او محمد فاتح راوگرځي، په یقیني توگه چې ترکیه به همغه شان او ددبه یو ځل بیا پیدا کړي.

په رېښتیا چې د ترکیې اوسني حکام له اروپایي اتحادیې سره د یو ځای کېدو لپاره تر خپلو هر څه تېر شول؛ خو اروپایي سیاسيونو (فرانسې او المان) یې له پوره غړیتوبه ډډه کوي او د اروپایي اتحادیې ډالۍ د ترکیې لپاره یوازې په نظامي مسایلو کې د ترکیې د شریکولو موافقه او ژمنه ده او کله چې اروپا د دې اړتیا وويني، نو د ترکیې وروستی سرتېری هم جنگوي؛ لکه څنګه چې ترکي سرتېرو د ناټو د تړون پر اساس د خپلو ورونیو پر وړاندې د افغانستان په جگړه کې گډون کړی دی.

موږ د اروپایي اتحادیې او اردوغان تر منځ د خبرو اترو پر ناکامۍ خوښ یو، ځکه که په اروپایي اتحادیه کې د ترکیې غړیتوب ومنل شي، له خپل اهل، تاریخ او د خپلې خاورې له جغرافیې څخه به پردۍ شي او د وخت په تېرېدو به خلک له دغې اتحادیې سره محبت پیدا کړي او ځانونه به د اروپا لویې وچې یوه برخه بولي او د هغوی له فرهنگ څخه به اغېزمن شي، چې په دې مسله کې ډېره شر نغښتی دی. خو اروپا نه غواړي چې ترکیه ورسره یو ځای شي او دا یې یو غوڅ دریغ دی؛ لکه څنګه یې چې په کراتو دغه موضوع تکرار کړې ده. خو اردوغان نه غواړي دغه موضوع واورې، اروپایان اجازه نه ورکوي چې د ترکیې د اتیا میلیونه مسلمانانو په یو ځای کولو سره د

اروپا د اوسېدونکو جوړښت تغیر کړي. موږ هم له الله سبحانه و تعالی غواړو چې ترکیه له اروپایي اتحادیې سره یو
ځای نشي؛ ځکه که دا ډول وشي، طبعي ده چې د ترکیې فوځ به د وخت په تېرېدو سره هغه فوځ وي، چې په هره
هغې جگړه کې چې د کفارو او مسلمانانو تر منځ پېښېږي، د مسلمانو وروڼو پر وړاندې به جنگېږي.

نو له الله سبحانه و تعالی غواړو چې ترکیه او فوځ یې همغه لومړني حالت ته وگرځوي او د دوی د دین او عقیدې
په واسطه دوی ته عزت ورکړي، چې د نبوت پر منهج د خلافت سیاسي نظام پلې کړي.

سرچینه: الرايه جريده

ليکوال: استاد خالد اشقر (ابو معتز)

۲۰۱۸م، د فبرورۍ ۲۱مه

ژباړن: منصور دريځ